

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. liepos 7 d.*

„Viešoji tarnyba — Laikinieji tarnautojai — KTĮS 2 straipsnio c punktas — Atleidimas — Pasitikėjimo santykiai — Išankstinė konsultacija su Parlamento personalo komitetu — Nebuvimas“

Sujungtose bylose F-116/07, F-13/08 ir F-31/08

dėl pagal EB 236 ir AE 152 straipsnius pareiktų ieškinių

Stanislovas Tomas, buvęs Europos Parlamento laikinasis tarnautojas, gyvenantis Vilniuje (Lietuva), atstovaujamas advokato M. Michalausko,

ieškovas,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą A. Lukošiūtės ir K. Zejdová,

atsakovą,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas P. Mahoney (pranešėjas), teisėjai I. Boruta ir H. Tagaras,

kanclerė W. Hakenberg,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2007 m. spalio 8 d. elektroniniu paštu (originalas gautas 2007 m. spalio 15 d.) ir įregistravo numeriu F-116/07 (toliau – pirmasis ieškinys arba byla F-116/07), vėliau ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2008 m. sausio 24 d. elektroniniu paštu (originalas gautas 2008 m. sausio 30 d.) ir įregistravo numeriu F-13/08 (toliau –

* Proceso kalba: lietuvių.

antrasis ieškinytis arba byla F-13/08), ir galiausiai ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2008 m. balandžio 17 d. ir įregistravo numeriu F-31/08 (toliau – trečiasis ieškinytis arba byla F-31/08), S. Tomas iš esmės prašo:

- panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą, kuriuo Europos Parlamento sudaryti darbo sutartis įgaliota tarnyba (toliau – SDSIT) jį atleido nuo 2007 m. liepos 1 d. (toliau – 2007 m. kovo 26 d. sprendimas arba pirmasis sprendimas dėl atleidimo),
- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą, kuriuo SDSIT jį atleido nuo 2007 m. spalio 16 d. (toliau – 2007 m. liepos 10 d. sprendimas arba antrasis sprendimas dėl atleidimo),
- bet kuriuo atveju priteisti iš Parlamento atlyginti nuostolius ir sumokėti delspinigius už dėl atleidimo patirtą turtinę ir neturtinę žalą.

Teisinis pagrindas

1. Nuostatos, susijusios su laikiniais tarnautojais

- 2 Kitų Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTIS) 2 straipsnyje nustatyta:

„Šiose Įdarbinimo sąlygose „laikinieji tarnautojai“ reiškia:

<...>

- c) darbuotojus, kurie nėra [Europos Sąjungos] pareigūnai, priimtus padėti <...> Europos Parlamento politinėms frakcijoms <...>;

<...>“

- 3 Pagal KTIS 8 straipsnio trečią pastraipą laikinieji darbuotojai, kuriems taikomas 2 straipsnio c [punktas], įdarbinami tik neapibrėžtam laikotarpiui.

- 4 KTIS 47 straipsnyje numatyta:

„Be tarnybos nutrūkimo dėl mirties, laikinųjų darbuotojų tarnyba baigiasi:

<...>

- c) jeigu darbo sutartis sudaryta neapibrėžtos trukmės laikotarpiui:

- i) pasibaigus sutartyje apibrėžtam įspėjimo laikotarpiui; įspėjimo laikotarpis negali būti trumpesnis kaip vienas mėnuo už kiekvienus visus tarnybos metus ir turi būti ne trumpesnis kaip trys mėnesiai, bet ne ilgesnis kaip dešimt mėnesių. Tačiau įspėjimo laikotarpis negali prasidėti motinystės ar laikinojo nedarbingumo atostogų metu, jeigu tokios laikinojo nedarbingumo atostogos trunka ne ilgiau kaip trys mėnesius. Be to, jo skaičiavimas laikinai sustabdomas motinystės ar laikinojo nedarbingumo atostogų metu, taikant pirma nustatytus terminus;

<...>“

- 5 Be to, pagal KTIS 11 straipsnio pirmą pastraipą Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) 11–26 straipsnių nuostatos dėl pareigūnų teisių ir pareigų pagal analogiją taikomos laikiniams tarnautojams.

2. Nuostatos, susijusios su pareiga informuoti Parlamento personalo komitetą apie laikinojo tarnautojo atleidimą

- 6 2004 m. gegužės 3 d. biuro sprendimu Parlamentas priėmė vidaus taisykles dėl pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimo. Šių vidaus taisyklių 10 straipsnyje nustatyta:

„1. Apie laikinojo tarnautojo, įdarbinto politinėje frakcijoje, sutarties nutraukimo procedūrą reikia iš anksto informuoti institucijos personalo komitetą, kuris gali išklausti suinteresuotąjį ir kreiptis į SDSIT.

2. Šis straipsnis numatytas įdarbinimo sutartyse bei pranešimuose dėl sutarties nutraukimo.“

3. Nuostatos, susijusios su gero administravimo principu

- 7 Ginčui taikytinoje EB 21 straipsnio trečioje pastraipoje nurodyta:

„Kiekvienas Sąjungos pilietis gali rašyti šiame straipsnyje arba [EB] 7 straipsnyje nurodytoms institucijoms ar įstaigoms viena iš [EB] 314 straipsnyje minimų kalbų ir gauti atsakymą ta pačia kalba.“

- 8 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, paskelbtos Nicoje 2000 m. gruodžio 7 d. (OL C 364, p. 1, toliau – Pagrindinių teisių chartija), 41 straipsnyje nurodyta:

„1. Kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką.

<...>

4. Kiekvienas asmuo gali kreiptis į Sąjungos institucijas viena iš kalbų, kuria surašytos Sutartys, ir jam turi būti atsakyta ta pačia kalba.“

- 9 Prie Tarpvyriausybinių konferencijos, patvirtinusios Lisabonos sutartį, kuri pasirašyta 2007 m. gruodžio 13 d., baigiamojo akto (OL C 306, p. 231) pridėta Deklaracija dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos suformuluota taip:

„<...> Pagrindinių teisių chartija, kuri yra teisiškai privaloma, patvirtinamos pagrindinės teisės, kurias garantuoja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų.

<...>“

- 10 2001 m. rugsėjo 6 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją, patvirtinančią Europos geros administracinės elgsenos kodeksą, kurio turi laikytis Bendrijos institucijos ir įstaigos, jų administracijos ir pareigūnai palaikydami santykius su visuomene.

- 11 Europos geros administracinės elgsenos kodekso 19 straipsnyje „Apskundimo būdai“ numatyta:

„1. Institucijos sprendime, kuris gali pažeisti privataus asmens teises ar interesus, turi būti nuoroda apie esamus šio sprendimo apskundimo būdus. Jame, be kita ko, turi būti nurodytas skundo pateikimo būdas, institucijos, į kurias galima kreiptis, bei skundo pateikimo terminai.

2. Sprendimuose, be kita ko, turi būti numatyta galimybė pareikšti ieškinį teisme ir skundo [Europos] ombudsmenui pateikimo galimybė atitinkamai [EB] 230 ir 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.“

12 Europos geros administracinės elgsenos kodekso 13 straipsnyje „Atsakinėjimas į laiškus piliečio kalba“ numatyta:

„Pareigūnas užtikrina kiekvieno Sąjungos piliečio ar bet kurio visuomenės nario, rašančio institucijai viena iš Sutartyje nurodytų kalbų, teisę gauti atsakymą ta pačia kalba <...>“

4. Nuostatos, susijusios su teise į nešališką teismą

13 Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, pasirašytos Romoje 1950 m. lapkričio 4 d. (toliau – EŽTK), 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nustatant kiekvieno asmens pilietines teises ir pareigas ar jam pareikštą baudžiamąjį kaltinimą, jis turi teisę, kad jo byla būtų nagrinėjama per įmanomai trumpiausią laiką lygybės ir viešumo sąlygomis pagal įstatymą sudaryto nepriklausomo ir nešališko teismo. <...>“

5. Nuostatos, susijusios su pareigūnų nekompetentingumu

14 Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Kiekviena institucija nustato tvarką, kuria laiku ir tinkamu būdu nustatomi, nagrinėjami ir sprendžiami neišmanymo [nekompetentingumo] atvejai. Jeigu visos toje tvarkoje numatytos priemonės išnaudotos, o pareigūnas, sprendžiant iš 43 straipsnyje minėtų periodinių ataskaitų, vis dar nekompetentingai atlieka savo pareigas, jis gali būti atleistas, jo pareigos gali būti pažemintos arba jis gali būti paskirtas į žemesnę to paties ar žemesnio lygio pareigų grupę.“

6. Nuostatos, susijusios su drausminėmis nuobaudomis

15 Tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su drausmine procedūra, nurodyta:

„Paskyrimų tarnyba gali skirti vieną iš šių nuobaudų:

- a) rašytinis įspėjimas;
- b) papeikimas;
- c) perkėlimo į aukštesnę pakopą atidėjimas nuo vieno mėnesio iki 23 mėnesių;
- d) perkėlimas į žemesnę pakopą;
- e) laikinas perkėlimas į žemesnį lygį laikotarpiui nuo 15 dienų iki vienerių metų;
- f) perkėlimas į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį;
- g) perkėlimas į žemesnę pareigų grupę, pažeminant lygiu arba paliekant tą patį;
- h) nušalinimas <...>“

7. Nuostatos, susijusios su pareiga informuoti Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF)

16 Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuris pareigūnas, kuris vykdydamas savo pareigas ar užsiimdamas su tuo susijusia veikla sužino faktų, iš kurių galima daryti prielaidą, kad, galbūt, egzistuoja neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti Bendrijų interesams, arba su profesinių pareigų atlikimu susijęs elgesys, kuris gali būti rimtas Bendrijų pareigūnų prievolių pažeidimas, nedelsdamas apie tai informuoja arba savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertės pareigas einančius asmenis, arba betarpiškai [OLAF].“

Pirmoje pastraipoje minėta informacija pateikiama raštu.

Ši dalis taip pat taikoma, jei rimtą panašių prievolių pažeidimą padaro institucijos narys ar bet kuris kitas tarnyboje dirbantis ar institucijos pavedimus atliekantis asmuo.“

Faktinės bylos aplinkybės

17 2005 m. gegužės 25 d. ieškovas pradėjo dirbti Parlamento politinėje frakcijoje „Sąjunga už tautų Europą“ (*Union pour l'Europe des Nations*; toliau – STE frakcija) AST 1 lygio padėjėju, kalbančiu lietuviškai, pagal laikinojo tarnautojo sutartį remiantis KTIS 2 straipsnio c punktu. Į jo pareigas įėjo pagalba STE frakcijos nariams, ypač šios frakcijos nariams lietuviams.

18 2007 m. kovo 26 d. sprendimu frakcijos STE pirmininkas, įgaliotas SDSIT, pradėjo ieškovo atleidimo iš tarnybos procedūrą, apie tai jį įspėjęs prieš tris mėnesius. 2007 m. kovo 26 d. sprendime nurodyta:

„Kaip STE frakcijos [SDSIT] apgailestaudamas Jums pranešu apie Jūsų atleidimą iš tarnybos; įspėjimo apie tarnybos sutarties nutraukimą laikotarpis prasideda 2007 m. balandžio 1 d. ir baigiasi 2007 m. birželio 30 dieną.“

Norėčiau Jums padėkoti už Jūsų paskutinių dvejų metų darbą STE frakcijoje ir palinkėti sėkmės ateityje.“ (Neoficialus vertimas)

19 2007 m. kovo 26 d. sprendimas iš pradžių buvo nusiųstas negaliojančiu ieškovo adresu, todėl jis buvo grąžintas atgal siuntėjui. Parlamentas parengė naują pranešimą apie šį sprendimą, kurį ieškovas gavo 2007 m. balandžio 30 dieną.

20 Tą pačią 2007 m. kovo 26 d. STE frakcijos generalinis sekretorius Parlamento personalo komiteto pirmininkui nusiuntė laišką, kuriame nurodė, kad STE frakcijos SDSIT nusprendė įspėti ieškovą dėl atleidimo prieš tris mėnesius, kurie pradedami skaičiuoti nuo 2007 m. balandžio 1 dienos.

21 Gavęs šį laišką Parlamento personalo komitetas į jį neatsakė ir nesiėmė konkrečių veiksmų.

22 2007 m. gegužės 29 d. SDSIT paskelbė apie laisvą darbo vietą, siekdama įdarbinti naują laikinąjį tarnautoją lietuvi.

23 2007 m. birželio 24 d. ieškovas pateikė skundą dėl 2007 m. kovo 26 d. sprendimo (toliau – 2007 m. birželio 24 d. skundas arba pirmasis skundas) pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą. Šis skundas buvo parašytas prancūzų kalba.

24 2007 m. liepos 4 d. STE frakcijos generalinis sekretorius Parlamento Personalos tarnybos direktorei nusiuntė elektroninį laišką, kuriuo paprašė patarti dėl tolesnės procedūros taikymo ieškovui pateikus skundą.

- 25 2007 m. liepos 5 d. elektroniniame laiške Parlamento Personalo tarnybos direktorė STE frakcijos generaliniam sekretoriui nurodė, kad pagal 2006 m. spalio 26 d. Tarnautojų teismo sprendimą *Landgren prieš EMF* (2006 m. spalio 26 d. Tarnautojų teismo sprendimas, F-1/05, Rink. VT, p. I-A-1-123 ir II-A-1-459) sprendimas dėl atleidimo turi būti motyvuotas. Kadangi 2007 m. kovo 26 d. sprendime to nebuvo padaryta, ji patarė raštu išdėstyti atleidimo iš tarnybos motyvus ir pratęsti įspėjimo apie tarnybos sutarties nutraukimą laikotarpį, kuris turi būti pradedamas skaičiuoti suinteresuotajam asmeniui pranešus motyvus.
- 26 2007 m. liepos 10 d. SDSIT nusiuntė ieškovui anglų kalba parašytą laišką, kuriame nurodyta:
- „Kaip STE frakcijos [SDSIT] apgailestaudamas Jums pranešu apie Jūsų atleidimą iš tarnybos dėl netinkamo Jūsų profesinių pareigų atlikimo; įspėjimo apie tarnybos sutarties nutraukimą laikotarpis prasideda 2007 m. liepos 15 d. ir baigiasi 2007 m. spalio 15 dieną.
- Jei pageidautumėte papildomos informacijos, galite kreiptis į STE frakcijos generalinį sekretorių <...>“ (Neoficialus vertimas)
- 27 Taip pat 2007 m. liepos 10 d. STE frakcijos generalinis sekretorius nusiuntė Personalo komiteto direktoriui laišką, kuriame nurodyta, kad SDSIT nusprendė įspėti ieškovą dėl atleidimo prieš tris mėnesius, pradedamus skaičiuoti nuo 2007 m. liepos 15 dienos.
- 28 Gavęs šį laišką Personalo komitetas į jį neatsakė ir nesiėmė konkrečių veiksmų.
- 29 2007 m. spalio 8 d. laišku ieškovas pateikė skundą dėl 2007 m. liepos 10 d. sprendimo (toliau – 2007 m. spalio 8 d. skundas arba antrasis skundas) pagal Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą. Šis skundas buvo pateiktas lietuvių kalba.
- 30 Tą pačią dieną ieškovas pareiškė pirmąjį ieškinį.
- 31 2008 m. sausio 24 d. ieškovas pareiškė antrąjį ieškinį.
- 32 Antrasis skundas buvo atmestas 2008 m. vasario 13 d. SDSIT sprendimu. Kaip teigia ieškovas, šį sprendimą jis gavo tik 2008 m. vasario 27 dieną. Šiame anglų kalba parašytame sprendime ieškovui buvo konkrečiai nurodyta, jog jis atleistas todėl, kad STE frakcijos nariai prarado pasitikėjimą juo. SDSIT visų pirma nurodė, kad ieškovo dažnai nebūdavo darbe be leidimo ir ypač kad jis nedalyvavo daugelyje Pramonės komiteto posėdžių, nors buvo atsakingas už darbus, susijusius su šiuo komitetu. SDSIT taip pat nurodė, kad ieškovas didelę savo darbo laiko dalį skyrė su darbu nesusijusiai veiklai, būtent procesui Europos Žmogaus Teisių Teisme, kuriai vykdyti jis neprašė SDSIT leidimo. Galiausiai SDSIT mano, kad ieškovo ir STE frakcijos narių politinės idėjos ir nuomonės skyrėsi, o tai aišku iš Lietuvos spaudoje suinteresuotojo asmens paskelbtų straipsnių, kuriuose kritikuojami kai kurie STE frakcijos nariai. Nors šie straipsniai paskelbti atleidus ieškovą, jie įrodo, kad dar jam dirbant STE frakcijoje abipusiai pasitikėjimo santykiai tarp šios frakcijos narių ir jo nutrūko.
- 33 2008 m. vasario 25 d. ieškovas pateikė Tarnautojų teismo kanceliarijai šiek tiek didesnę nei vieno puslapio dokumentą, kuriame iš esmės daromos nuorodos į pirma pateiktus du ieškinius.
- 34 Tarnautojų teismo kanceliarija raštu ieškovo paprašė pašalinti šio dokumento trūkumus.
- 35 2008 m. balandžio 17 d. ieškovas pareiškė trečiąjį ieškinį.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 36 Atskiru dokumentu, pateiktu Tarnautojų teismo kanceliarijai 2007 m. gruodžio 17 d., Parlamentas pateikė prieštaravimą dėl priimtino byloje F-116/07, remdamasis Procedūros reglamento 78 straipsnio 1 dalimi. 2008 m. vasario 6 d. pareiškimu ieškovas pateikė savo pastabas dėl prieštaravimo dėl priimtino.
- 37 2008 m. birželio 24 d. trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos F-116/07, F-13/08 ir F-31/08 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė bei žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.
- 38 2008 m. liepos 23 d. Parlamentas pateikė bendrą atsiliepimą į ieškinius bylose F-13/08 ir F-31/08.
- 39 2008 m. gruodžio 17 d. nutartimi Tarnautojų teismas į bylą įtraukė Parlamento prašymą priimti sprendimą dėl priimtino, pateiktą byloje F-116/07.
- 40 2009 m. vasario 13 d. Parlamentas pateikė atsiliepimą į ieškinį byloje F-116/07.
- 41 Byloje F-116/07 ieškovas prašo:
- panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą, kuriuo jis atleistas nuo 2007 m. liepos 1 dienos,
 - panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą, kuriuo, jo manymu, Parlamentas atmetė jo skundą dėl 2007 m. kovo 26 d. sprendimo,
 - atlyginti jo tariamai patirtą turtinę ir neturtinę žalą.
- 42 Byloje F-13/08 ieškovas pateikia tokius pačius prašymus kaip ir pirmajame ieškinyje.
- 43 Byloje F-31/08 ieškovas prašo:
- panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą,
 - atlyginti jo tariamai patirtą turtinę ir neturtinę žalą.
- 44 Byloje F-116/07 Parlamentas Tarnautojų teismo prašo:
- pripažinti ieškinį nepriimtinu ir bet kuriuo atveju nepagrįstu,
 - priimti teisingą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.
- 45 Byloje F-13/08 Parlamentas Tarnautojų teismo prašo:
- pripažinti ieškinį nepriimtinu ir bet kuriuo atveju nepagrįstu,
 - priimti tinkamą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.
- 46 Byloje F-31/08 Parlamentas Tarnautojų teismo prašo:
- pripažinti ieškinį nepagrįstu,
 - priimti tinkamą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

Dėl teisės

1. Dėl ieškinio F-116/07

Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą

Šalių argumentai

47 Savo prieštaravime dėl priimtumo Parlamentas tvirtino, kad ieškovo reikalavimai, pateikti dėl 2007 m. kovo 26 d. sprendimo, nepriimtini. Iš tiesų 2007 m. liepos 10 d. sprendimas yra naujas sprendimas dėl atleidimo, kuriuo pakeičiamas 2007 m. kovo 26 d. sprendimas. Be to, vertinant suinteresuotumą pareikšti ieškinį jo pareiškimo momentu, ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas dėl administracijos sprendimo, panaikinto ar pakeisto kitu sprendimu ieškinio pareiškimo momentu, nepriimtinas.

48 Savo pastabose, susijusiose su prieštaravimu dėl priimtumo, ieškovas nurodo, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendimas turi būti nagrinėjamas kaip sprendimas atmesti jo 2007 m. birželio 24 d. skundą. Taigi 2007 m. liepos 10 d. sprendimu nebuvo pakeistas 2007 m. kovo 26 d. sprendimas dėl atleidimo. Todėl ieškinys yra priimtinas.

Tarnautojų teismo vertinimas

49 Negalima pritarti ieškovo argumentui, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendimas turi būti nagrinėjamas kaip sprendimas atmesti jo pirmąjį skundą.

50 Iš tiesų, pirma, 2007 m. liepos 10 d. sprendimas formaliai negali būti laikomas SDSIT sprendimu, priimtu remiantis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi.

51 Antra, analizė dėl aptariamo sprendimo, cituoto šio sprendimo 26 punkte, esmės patvirtina, kad jis negali būti laikomas sprendimu, kuriuo atmetamas ieškovo skundas Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme. Iš tiesų šiame sprendime nėra jokios nuorodos į pirmąjį ieškovo skundą ir nėra atsakymų į įvairius jame nurodytus pagrindus.

52 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad skundo nagrinėjimo ikiteisminės procedūros tikslas suteikti galimybę SDSIT peržiūrėti savo poziciją ir prireikus visiškai ar iš dalies patenkinti skundą priimant naują sprendimą dėl bylos esmės.

53 Taip buvo nagrinėjama atveju. Atsižvelgdama į ieškovo pirmąjį skundą, būtent į argumentą, kad sprendimas dėl atleidimo nemotyvuotas, SDSIT peržiūrėjo savo poziciją ir iš dalies patenkino šį skundą priimdama naują sprendimą dėl suinteresuotojo asmens darbo sutarties nutraukimo, kuris, jos manymu, yra motyvuotas.

54 Be to, nors 2007 m. liepos 10 d. sprendimas buvo priimtas atsakant į ieškovo skundą, jis negali būti laikomas jį atmetančiu sprendimu Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalies prasme.

55 2007 m. liepos 10 d. sprendime nenurodytas pirmojo sprendimo dėl atleidimo pobūdis. Taigi reikia nustatyti, koks šių dviejų sprendimų ryšys.

56 2007 m. liepos 10 d. sprendimas gali būti nagrinėjamas arba, pirma, kaip pirmąjį sprendimą dėl atleidimo patvirtinantis sprendimas, kuriuo tik pratęsiamas pirmajame sprendime dėl atleidimo nustatytas įspėjimo terminas, arba, antra, kaip sprendimas, kuriuo panaikinamas pirmasis sprendimas dėl atleidimo, arba, trečia, kaip atgaline data taikomas sprendimas, kuriuo panaikinamas pirmasis sprendimas dėl atleidimo.

- 57 Pirmąją variantą reikia atmesti. Iš tiesų iš 2007 m. liepos 10 d. sprendimo teksto nematyti, kad jis yra pirmąjį sprendimą dėl atleidimo patvirtinantis sprendimas. Be to, iš STE frakcijos generalinio sekretoriaus ir Parlamento Personalo tarnybos direktorės susirašinėjimo elektroniniais laiškais matyti, kad SDSIT ketino motyvuotu sprendimu pakeisti sprendimą, kuris, jos manymu, galėjo būti neteisėtas, nes buvo nepakankamai motyvuotas. Taigi SDSIT neketino priimti sprendimo tik patvirtinančio pirmąjį sprendimą dėl atleidimo ir pratęsiančio ieškovui nustatytą įspėjimo laikotarpį.
- 58 Antrajai prielaidai taip pat negalima pritarti. Iš tiesų, jei 2007 m. liepos 10 d. sprendimu buvo panaikintas pirmasis sprendimas dėl atleidimo, šis panaikinimas galėjo įsigalioti tik nuo šio sprendime nustatytos jo įsigaliojimo datos – 2007 m. liepos 15 d., todėl pirmojo sprendimo dėl atleidimo pasekmės truko iki šios datos. Taigi buvo laikoma, kad ieškovo įspėjimo apie atleidimą laikotarpis truko nuo 2007 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. birželio 30 d., o nuo 2007 m. liepos 1 d. iki tol, kol įsigaliojo 2007 m. liepos 10 d. sprendimas, t. y. 2007 m. liepos 15 d., jis buvo atleistas ir už šį laikotarpį negavo darbo užmokesčio. Tačiau ieškovas niekada neteigė, kad laikotarpiu nuo 2007 m. liepos 1 d. iki 15 d. jis negavo savo, kaip Parlamento tarnautojo, darbo užmokesčio.
- 59 Iš to išplaukia, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendimą galima vertinti tik kaip tariamai panaikinantį atgaline data 2007 m. kovo 26 d. sprendimą dėl atleidimo.
- 60 Kadangi 2007 m. spalio 8 d. pareikštame ieškinyje pateikti reikalavimai dėl sprendimo, kuris nebeturėjo teisinės galios ieškinio pareiškimo momentu, šie reikalavimai turi būti pripažinti akivaizdžiai nepriimtinais.

Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą

Šalių argumentai

- 61 Savo prieštaravime dėl priimtumo Parlamentas tvirtino, kad reikalavimai, susiję su antruoju sprendimu dėl atleidimo, yra nepriimtini kaip pirmalaikiai. Iš tiesų ieškinio pareiškimo momentu, 2007 m. spalio 8 d., SDSIT dar nebuvo atsakiusi į tą pačią dieną kaip ir ieškinyje pateiktą ieškovo skundą.
- 62 Ieškovas prieštarauja, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendimas būtų laikomas atsakymu į jo 2007 m. birželio 24 d. skundą, kuriuo šis skundas atmetamas.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 63 Kaip paaiškinta pirma, 2007 m. liepos 10 d. sprendimas turi būti nagrinėjamas kaip naujas sprendimas dėl atleidimo, kuriuo panaikinamas pirmasis sprendimas dėl atleidimo. Šis antrasis sprendimas dėl atleidimo yra ieškovo nenaudai priimtas sprendimas.
- 64 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, prieš pareiškiant ieškinį dėl bet kokio paskyrimų tarnybos asmens nenaudai priimto sprendimo pagal bendrą taisyklę dėl jo pirmiausia būtina būti pateiktas išankstinis skundas, kuris turi būti atmetas aiškiu ar numanomu sprendimu. Nepasibaigus šiai išankstinei skundo nagrinėjimo procedūrai pateiktas ieškinyje dėl savo pirmalaikio pobūdžio yra nepriimtinas pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 2 dalį (2008 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Belgija ir Komisija prieš Genette*, T-90/07 P ir T-99/07 P, Rink. p. II-3859, 105 punktą ir nurodyta teismo praktika).
- 65 Be to, pirmojo ieškinio pareiškimo momentu, 2007 m. spalio 8 d., SDSIT dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl antrojo skundo, kurį ieškovas tą pačią dieną pateikė dėl antrojo sprendimo dėl atleidimo.

66 Iš to matyti, kad ieškovo reikalavimai, susiję su 2007 m. liepos 10 d. sprendimu, yra pirmalaikiai ir turi būti atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtini.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

67 Ieškovas prašo atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis patyrė dėl ginčijamų sprendimų.

68 Pripažinus, kad prašymas panaikinti sprendimą nepriimtinas, nepriimtinas ir su juo glaudžiai susijęs prašymas atlyginti žalą (1967 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Collignon prieš Komisiją*, 4/67, Rink. p. 469, 480 ir 1989 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bossi prieš Komisiją*, 346/87, Rink. p. 303, 31 punktas).

69 Nagrinėjamoje byloje ieškovo reikalavimai atlyginti žalą glaudžiai susiję su reikalavimais panaikinti du sprendimus dėl atleidimo.

70 Taigi reikia atmesti ieškovo reikalavimus atlyginti žalą.

71 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad reikia atmesti visą ieškinį byloje F-116/07.

2. Dėl ieškinio F-13/08

72 2008 m. sausio 24 d. pareikštu antruoju ieškiniu ieškovas prašo panaikinti tuos pačius sprendimus, dėl kurių pareikštas pirmasis ieškinys.

Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą

73 Kaip ir pirmajame ieškinyje pateikti reikalavimai panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą, šie reikalavimai pateikti dėl sprendimo, kuris panaikintas prieš pareiškiant ieškinį.

74 Todėl šiuos reikalavimus reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtinius.

Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą

75 Antrasis skundas buvo pateiktas 2007 m. spalio 8 dieną.

76 Negavus SDSIT atsakymo per keturis mėnesius 2008 m. vasario 8 d. buvo pateiktas antrasis skundas dėl numanomo sprendimo atmesti skundą. Aiškus sprendimas atmesti šį skundą buvo priimtas vėliau, 2008 m. vasario 13 dieną.

77 Antrasis ieškinys pareikštas 2008 m. sausio 24 d., t. y. dar prieš tai, kai dėl antrojo skundo buvo priimtas numanomas ar aiškus sprendimas jį atmesti.

78 Be to, ieškinys pareikštas dar nepasibaigus ikiteisminei procedūrai, todėl pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 2 dalį yra nepriimtinas kaip pirmalaikis (žr. šio sprendimo 64 punktą).

79 Todėl šie reikalavimai yra nepriimtini dėl to, kad yra pirmalaikiai.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

80 Reikalavimus atlyginti žalą reikia atmesti, nes jie glaudžiai susiję su reikalavimais panaikinti sprendimus, kurie buvo pripažinti nepriimtiniais.

81 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad reikia atmesti visą ieškinį byloje F-13/08.

3. Dėl ieškinio F-31/08

Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą

82 Savo ieškinyje ieškovas nurodo trylika pagrindų, kurie iš esmės pagrįsti:

- pareigos nurodyti teisių gynimo būdus pažeidimu, tuo pažeidžiant ir Europos geros administracinės elgsenos kodekso 19 straipsnį (pirmasis ieškinio pagrindas),
- Tarnybos nuostatų 43 straipsnio pažeidimu (antrasis ieškinio pagrindas),
- teisės į gynybą principo pažeidimu (trečiasis ieškinio pagrindas),
- pareigos iš anksto konsultuotis su institucijos personalo komitetu pažeidimu (ketvirtasis ieškinio pagrindas),
- pareigos motyvuoti pažeidimu (penktasis ieškinio pagrindas),
- akivaizdžia vertinimo klaida (šeštasis ieškinio pagrindas),
- Tarnybos nuostatų 51 straipsnio, susijusio su pareigūnų nekompetentingumo nagrinėjimo procedūromis, IX priedo 9 straipsnio, susijusio su drausminėmis nuobaudomis, Europos geros administracinės elgsenos kodekso 6 straipsnio, susijusio su proporcingumo principu, pažeidimais (septintasis ieškinio pagrindas),
- rūpestingumo pareigos, gero administravimo principo bei tarnybos interesų pažeidimu (aštuntasis ieškinio pagrindas),
- nešališkumo principo pažeidimu (devintasis ieškinio pagrindas),
- Europos geros administracinės elgsenos kodekso 7 straipsnio dėl nepiktnaudžiavimo įgaliojimais pažeidimu (dešimtasiasis ieškinio pagrindas),
- piktnaudžiavimu įgaliojimais (vienuoliktasis ieškinio pagrindas),
- administracijai tenkančios pareigos atsakyti piliečiui ta kalba, kuria jis į ją kreipėsi, pažeidimu (dvyliktasis ieškinio pagrindas),
- „teisės sirgti“ pažeidimu (tryliktasis ieškinio pagrindas).

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, pagrįsto teisių gynimo būdų nenurodymu

- Šalių argumentai

83 Ieškovas tvirtina, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendime nenurodyti jo užginčijimo būdai, taip pažeidžiant Europos geros administracinės elgsenos kodekso 19 straipsnį.

84 Parlamentas atsako, kad Europos geros administracinės elgsenos kodekso nuostatos nėra privalomos ir nėra skirtos santykiams tarp administracijos ir personalo reglamentuoti. Taip pat jis nurodo, kad nėra aiškios Sąjungos teisės nuostatos, nustatančios bendrą institucijų pareigą informuoti asmenis apie galimus jiems skirtų sprendimų ginčijimo būdus ir terminus.

— Tarnautojų teismo vertinimas

85 Iš pačių Europos geros administracinės elgsenos kodekso formuluočių ir 2001 m. rugsėjo 6 d. Parlamento rezoliucijos pagal EB 308 straipsnį, kuria Komisija raginama šiuo klausimu pateikti teisės aktų pasiūlymų, matyti, kad šis kodeksas yra geros administracinės elgsenos gairės, kurių turi laikytis institucijos ir jų darbuotojai bendraudami su visuomene.

86 Be to, net jei Europos geros administracinės elgsenos kodeksas būtų privalomas, juo nereglamentuojami administracijos ir jos personalo santykiai. Taigi šio kodekso nuostatų pažeidimu ieškovas negali veiksmingai remtis, kiek tai susiję su jo ir Parlamento, kaip darbdavio, santykiais.

87 Be to, nė vienoje Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nenustatyta bendra institucijų pareiga informuoti tuos, kuriems teisės aktai skirti, apie galimus teisių gynimo būdus ar terminus, per kuriuos jais galima pasinaudoti (2005 m. gruodžio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gorostiaga Atxalandabaso prieš Parlamentą*, T-146/04, Rink. p. II-5989, 131 punktą ir 2008 m. lapkričio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Speiser prieš Parlamentą*, T-390/07 P, dar nepaskelbto Rinkinyje, 32 punktą).

88 Taigi reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą, pagrįstą teisės gynimo būdų nenurodymu.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Tarnybos nuostatų 43 straipsnio pažeidimu

— Šalių argumentai

89 Ieškovas mano, kad sprendimas dėl laikinojo tarnautojo atleidimo negali būti teisėtas, jei nebuvo baigta šio tarnautojo vertinimo procedūra. Tačiau jo 2006 m. vertinimo ataskaita, kurioje jis buvo įvertintas „labai gerai“, nepaaiškinamai dinga. Ieškovas mano, kad SDSIT slapta savavališkai sunaikino šį dokumentą, „piktnaudžiaudama savo funkcijomis“.

90 Parlamentas aiškina, jog STE frakcija nusprendė, kad nebuvo prasmės atlikti ieškovo vertinimo procedūros, nes ši frakcija ketino pateikti prašymą nutraukti suinteresuotojo asmens darbo sutartį. Parlamentas mano, kad nebuvo jokio privalomo teisinio ryšio tarp laikinojo tarnautojo vertinimo ataskaitos ir sprendimo nutraukti jo sutartį, priešingai nei pareigūno, kuris pagal Tarnybos nuostatų 51 straipsnį gali būti atleistas tik remiantis keliomis iš eilės vertinimo ataskaitomis, įrodančiomis jo nekompetentingumą, atveju.

— Tarnautojų teismo vertinimas

91 Kaip teisingai nurodė Parlamentas, laikinojo tarnautojo vertinimo ataskaitos procedūra ir sprendimo nutraukti šio tarnautojo darbo sutartį procedūra yra dvi skirtingos procedūros.

92 Iš tiesų iš KTIS 47 straipsnio c punkto i papunkčio matyti, kad laikinojo tarnautojo, įdarbinto neapibrėžtam laikotarpiui, sutartis nustoja galioti pasibaigus išpėjimo apie sutarties nutraukimą terminui. Šioje nuostatoje nenustatoma pareiga pagrįsti suinteresuotojo asmens sutarties nutraukimą jo vertinimo ataskaitomis, priešingai nei pareigūno, kuris pagal Tarnybos nuostatų 51 straipsnį gali būti atleistas tik remiantis keliomis iš eilės vertinimo ataskaitomis, įrodančiomis jo nekompetentingumą, atveju.

93 Todėl vien dėl to, kad nėra ieškovo 2006 m. vertinimo ataskaitos, negali būti panaikintas 2007 m. liepos 10 d. sprendimas.

94 Taigi reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, pagrįsto teisių į gynybą pažeidimu

— Šalių argumentai

95 Ieškovas tvirtina, kad nepaaiškinamas jo vertinimo ataskaitos dingimas ir jo atleidimas labai jį nustebino. Tik iš 2007 m. liepos 10 d. sprendimo jis sužinojo, kad savo funkcijas jis vykdė tariamai nepatenkinamai.

96 Parlamentas tvirtina, kad STE frakcijos generalinis sekretorius bent tris kartus kalbėjo su ieškovu ir išreiškė savo nepasitenkinimą suinteresuotojo asmens darbu.

97 Parlamentas taip pat nurodo, kad politinės frakcijos turi diskreciją tiek pasirinkti darbuotojus, tiek nutraukti jų darbo sutartis, ir mano, kad teisių į gynybą apimtis turi būti vertinama atsižvelgiant į šias konkrečias aplinkybes.

— Tarnautojų teismo vertinimas

98 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką bet kurioje dėl asmens pradėtoje procedūroje, kurioje gali būti priimtas aktas šio asmens nenaudai, teisės į gynybą užtikrinimas yra pagrindinis Bendrijos teisės principas, kurio turi būti laikomasi, net jeigu nagrinėjama procedūra reglamentuojančiuose teisės aktuose šiuo atžvilgiu neįtvirtinta aiški nuostata (žr., be kita ko, 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 27 punktą; 2000 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-288/96, Rink. p. I-8237, 99 punktą ir 2006 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš De Bry*, C-344/05 P, Rink. p. I-10915, 37 punktą).

99 Pagal šį principą reikalaujama, kad suinteresuotajam asmeniui būtų suteikta galimybė prieš priimant dėl jo sprendimą veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių, kuriais remiantis priimtas šis sprendimas, tikrumo ir tinkamumo (1970 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Buchler prieš Komisiją*, 44/69, Rink. p. 733, 9 punktas; minėto Sprendimo *Belgija prieš Komisiją* 27 punktas ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 99 punktas).

100 Tačiau Teisingumo Teismas, remdamasis „specifinių politinėje frakcijoje vykdomų funkcijų pobūdžiu ir <...> būtinybe tokioje politinėje aplinkoje išlaikyti abipusio pasitikėjimo santykius tarp šios frakcijos ir deleguotų pareigūnų“, nusprendė, kad teisės į gynybą pažeidimu negalima veiksmingai remtis ginčijant sprendimą, kuriuo nutraukiamas pareigūno delegavimas dirbti Parlamento politinėje frakcijoje (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Parlamentas prieš Reynolds*, C-111/02 P, Rink. p. I-5475, 51–60 punktai).

101 Atsižvelgiant į motyvą, kuriuo Teisingumo Teismas pagrindė teisės į gynybą principo išimtį, ši išimtis turėtų būti taikoma ne tik sprendimui, kuriuo nutraukiamas pareigūno, einančio Parlamento politinės frakcijos generalinio sekretoriaus pareigas, delegavimas, kaip buvo byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Parlamentas prieš Reynolds*, bet ir kiekvienu atveju, kai kalbama apie būtinybę palaikyti pasitikėjimo santykius (2010 m. vasario 24 d. Tarnautojų teismo sprendimo *P prieš Parlamentą*, F-89/08, dar nepaskelbto Rinkinyje, 32 punktas). Taigi ši išimtis taikoma, kai nutraukiama pagal KTĮS 2 straipsnio c punktą įdarbinto laikinojo tarnautojo sutartis nutrūkus pasitikėjimo santykiams (minėto

Sprendimo *P prieš Parlamentą* 32 punktą), nes abipusis pasitikėjimas yra esminis šioje nuostatoje numatytų laikinųjų tarnautojų sutarties elementas (1992 m. sausio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Speybrouck prieš Parlamentą*, T-45/90, Rink. p. II-33, 94 punktą).

- 102 Todėl nebūtina patikrinti Parlamento teiginio, kurį ginčijo ieškovas, kad bent tris kartus vyko STE frakcijos generalinio sekretoriaus ir ieškovo pokalbiai dėl sprendimo atleisti ir kad ieškovas tuo metu galėjo pateikti savo pastabas, pagrįstumo ir reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į specifinį ieškovo darbo pobūdį, SDSIT neturėjo pareigos jį išklausti prieš nutraukdama jo laikinojo tarnautojo sutartį.
- 103 Todėl reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą, pagrįstą teisės į gynybą pažeidimu.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad nebuvo iš anksto pasikonsultuota su institucijos personalo komitetu

— Šalių argumentai

- 104 Ieškovas tvirtina, jog Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimu, numatyta, kad reikia iš anksto informuoti institucijos personalo komitetą apie bet kokią procedūrą, kuria siekiama nutraukti sutartį. Ši nuostata paminėta jo darbo sutartyje. Kadangi Personalo komitetas nebuvo informuotas apie jo atleidimą, šis atleidimas įvykdytas pažeidžiant Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalį ir jo sutartį.
- 105 Parlamentas primena, jog 2007 m. liepos 10 d. laišku STE frakcijos generalinis sekretorius informavo institucijos personalo komitetą, kad SDSIT nusprendė atleisti ieškovą įspėjusi prieš tris mėnesius, pradedamus skaičiuoti nuo 2007 m. liepos 15 dienos.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 106 Pagal Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalį, susijusią su pareigūnų ir kitų tarnautojų įdarbinimu, „apie laikinojo tarnautojo, įdarbinto politinėje frakcijoje, sutarties nutraukimo procedūrą reikia iš anksto informuoti institucijos personalo komitetą, kuris gali išklausti suinteresuotąjį ir kreiptis į SDSIT“.
- 107 Taigi Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta pareiga informuoti personalo komitetą tik nurodant, kad ši informacija turi būti pateikta „prieš“ „laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo procedūrą“, ir nenustatyta jokie terminai, kurio turi laikytis SDSIT vykdydama šią pareigą.
- 108 Iš Parlamento pateikto pirmesniame punkte minėtos nuostatos aiškinimo matyti, kad nebūtina, kad personalo komitetas būtų informuotas prieš priimanč sprendimą dėl atleidimo, bet būtina, kad tai būtų padaryta prieš prasidedant įspėjimo laikotarpiui, taip paliekant personalo komitetui galimybę išklausti atitinkamą tarnautoją ir prireikus kreiptis į SDSIT, kad ši atšauktų savo sprendimą prieš įsigaliojant suinteresuotojo asmens atleidimui.
- 109 Kadangi laikinųjų tarnautojų, įdarbintų pagal KTIS 2 straipsnio c punktą, atžvilgiu SDSIT išimtinai netaikoma pareiga informuoti atitinkamą laikinąjį tarnautoją apie sprendimą dėl atleidimo prieš priimanč šį sprendimą ir suteikti galimybę suinteresuotajam asmeniui pateikti dėl šio sprendimo savo pastabas (žr. šio sprendimo 101 punktą), Parlamento pateikiamas pareigos iš anksto informuoti personalo komitetą paaiškinimas parodo, kad pripažįstama šio komiteto teisė, kiek tai susiję su terminais, imtis veiksmų, panašių į Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalyje pareigūnams pripažįstamą teisę pateikti skundą, kuri pagal analogiją taikoma laikiniams tarnautojams remiantis KTIS 46 straipsniu.

- 110 Vis dėlto, net jei pagal šią sampratą atitinkamas laikinasis tarnautojas ir personalo komitetas turi vienodas teises, kiek tai susiję su momentu, kada jie informuojami apie sprendimą dėl atleidimo, toks aiškinimas sunkiai suderinamas su Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalies formuluote.
- 111 Iš tiesų šioje nuostatoje nurodyta, kad personalo komitetą reikia informuoti „prieš“ „laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo procedūrą“.
- 112 Be to, laikinojo tarnautojo informavimas apie sprendimą dėl jo atleidimo yra esminis „laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo procedūros“ etapas.
- 113 Todėl pagal Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalies formuluotę SDSIT turi būtinai informuoti personalo komitetą prieš pranešdama suinteresuotajam asmeniui apie sprendimą dėl jo atleidimo.
- 114 Šioje byloje žinoma, kad 2007 m. liepos 10 d. laišku SDSIT informavo Personalo komitetą apie ketinimą atleisti ieškovą, t. y. tą pačią dieną, kai buvo priimtas antrasis sprendimas dėl atleidimo ir apie jį praneštą suinteresuotajam asmeniui.
- 115 Todėl Personalo komiteto informavimas sutapo su antrojo sprendimo dėl atleidimo priėmimu.
- 116 Taigi SDSIT pažeidė pareigą informuoti personalo komitetą, kuri numatyta Parlamento vidaus taisyklių 10 straipsnio 1 dalyje.
- 117 Reikia išnagrinėti šio pažeidimo pasekmes antrojo sprendimo dėl atleidimo teisėtumui.
- 118 Pats kompetentingos institucijos nustatytų procedūrinių taisyklių, susijusių su akto priėmimu, nesilaikymas yra pagal EB 230 straipsnio antrą pastraipą esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą*, 68/86, Rink. p. 855, 48 ir 49 punktus ir 1994 m. gegužės 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Conorzio gruppo di azione locale „Murgia Messapica“ prieš Komisiją*, T-465/93, Rink. p. II-361, 56 punktą), kurį teismas gali nagrinėti netgi savo iniciatyva (žr. 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją*, T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, 143 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Pažeidus esminius procedūrinius reikalavimus EB 230 straipsnio antros pastraipos prasme, kurie yra esminiai teisiniam saugumui, trūkumų turintis aktas turi būti panaikintas, nesant būtinybės nustatyti žalos egzistavimo (šiuo klausimu žr. 2000 m. balandžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš ICI*, C-286/95 P, Rink. p. I-2341, 52 punktą).
- 119 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką vien dėl paprasto procedūros pažeidimo teisės aktas pripažįstamas negaliojančiu tik nustačius, kad nesant šio pažeidimo akto turinys būtų buvęs kitoks (minėtas Sprendimas *Komisija prieš De Bry* ir 2008 m. balandžio 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Doktor prieš Tarybą*, F-73/07, dar nepaskelbto Rinkinyje, 88 punktas).
- 120 Taigi reikia nustatyti, ar pareigos informuoti personalo komitetą apie laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo procedūrą pažeidimas turi būti laikomas esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, ar paprasčiausiu procedūriniu pažeidimu.
- 121 Šį klausimą jau nagrinėjo Pirmosios instancijos teismas (1997 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *B prieš Parlamentą*, T-123/95, Rink. VT p. I-A-245 ir II-697, 32 punktas).
- 122 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad „Parlamento vidaus taisyklių <...> straipsnis buvo priimtas, atsižvelgiant į atitinkamų laikinųjų tarnautojų interesus, nes ši nuostata suteikia galimybę personalo komitetui išklausyti suinteresuotuosius asmenis ir imtis veiksmų kreipiantis į kompetentingą instituciją. Vis dėlto negalima manyti, kad aptariamoms procedūroms tikslas gauti personalo komiteto

nuomonę dėl numatomų atleidimų. Konkrečiai kalbant, iš aptariamos vidaus nuostatos formuluotės negalima matyti, kad personalo komiteto nuomonės pateikimas gali būti sprendimų nutraukti pagal KTIS 2 straipsnio c punktą įdarbintų laikinųjų tarnautojų sutartis galiojimo sąlyga. Jei taip būtų, tokioje nuostatoje turėtų būti nustatytas terminas, per kurį personalo komitetas turi pareikšti nuomonę. Iš tiesų personalo komitetas, priimdamas neigiamą nuomonę ar nesiimdamas veiksmų, negali sukliudyti nutraukti darbo sutartį pagal KTIS 47 straipsnio 2 dalies a punktą.“ (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 34 punktas).

- 123 Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad „Bendrijos institucijų priimtose vidaus nuostatose bet koku atveju negalima teisėtai nustatyti nuo Tarnybos nuostatų leidžiančių nukrypti taisyklių <...>. Taip pat reikia nurodyti, kad kompetentingos institucijos pareiga iš anksto informuoti personalo komitetą apie pagal KTIS 2 straipsnio c punktą įdarbinto laikinojo darbuotojo sutarties nutraukimą nėra numatyta KTIS, ji taip pat neišplaukia iš Tarnybos nuostatų normos, kuri pagal analogiją gali būti taikoma laikiniams tarnautojams. Ji taip pat nenumatyta bendrojoje Tarnybos nuostatų 110 straipsnio įgyvendinamoje nuostatoje, o nustatyta tik vidaus tvarkos taisyklėse, kurias savanoriškai nustatė Parlamentas. Tokiomis aplinkybėmis Tarnautojų teismas neturėtų iškart pripažinti, kad Parlamento vidaus taisyklėse numatytas procedūrinis formalumas yra esminis <...>“. (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 36 punktas).
- 124 Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu nusprendė, kad formalumo iš anksto informuoti personalo komitetą, kuris numatytas Parlamento vidaus taisyklėse, nors ir privalomo institucijai, kuri jį savanoriškai priėmė, nesilaikymas negali būti laikomas esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, kai pažeidimas, net jei padarytas dėl tarnybos klaidos, negali turėti lemiamos įtakos ieškovo darbo sutarties nutraukimo procedūros eigai (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 39 punktas).
- 125 Todėl, remiantis Pirmosios instancijos teismo praktika dėl pareigos iš anksto informuoti personalo komitetą pažeidimo, minėto šio sprendimo 116 punkte, negali būti panaikintas sprendimas dėl ieškovo atleidimo (žr. minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 39 punktą).
- 126 Vis dėlto toks pažeidimas yra tarnybos klaida, dėl kurios gali kilti institucijos deliktinė atsakomybė. Šis klausimas bus nagrinėjamas šio sprendimo 213–217 punktuose.

Dėl penktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pareigos motyvuoti pažeidimu

— Šalių argumentai

- 127 Ieškovas tvirtina, kad vien nuorodos 2007 m. liepos 10 d. sprendime, jog jis netinkamai vykdo savo pareigas, nepakanka, kad jis suprastų jo atleidimo priežastis, o Tarnautojų teismas galėtų vykdyti kontrolę.
- 128 Parlamentas primena, kad KTIS 2 straipsnio c punkte numatytų laikinųjų tarnautojų atveju abipusis pasitikėjimas yra esminis darbo sutarties elementas. Atsižvelgiant į tai, reikia vertinti pareigos motyvuoti sprendimą dėl atleidimo apimtį.
- 129 Parlamentas tvirtina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką tik Parlamento politinė frakcija turi kompetenciją nustatyti sąlygas, kurios, jos manymu, būtinos abipusio pasitikėjimo santykiams, lėmusiems laikinojo tarnautojo įdarbinimą pagal KTIS 2 straipsnio c punktą, palaikyti. Tokių santykių egzistavimas nėra pagrįstas objektyviais elementais ir dėl jų pobūdžio jiems netaikoma teisinė kontrolė. Šiuo klausimu Sąjungos teismas jokių atveju negali pakeisti kompetentingos tarnybos vertinimo savuoju. Tai, kad negalima patikrinti pasitikėjimo santykių egzistavimo ar jų praradimo, iš dalies taikoma ir pagrindų, pateiktų, kad būtų pateisintas šio ryšio egzistavimas ar praradimas, kontrolei.

- 130 Parlamento manymu, ši išvada nepaneigiama minėtu Sprendimu *Landgren prieš EFT*, kurį nurodė Parlamento Personalo administracijos direktorė. Iš tiesų šioje byloje, skirtingai nei ieškovas, ieškovė buvo laikinoji tarnautoja, įdarbinta pagal KTIS 2 straipsnio a punktą.
- 131 Parlamentas papildomai tvirtina, kad sprendimas dėl ieškovo atleidimo buvo pakankamai motyvuotas. Iš tiesų 2007 m. liepos 10 d. sprendime aiškiai nurodoma, kad ieškovas netinkamai vykdė pareigas. Šios nuorodos kartu su daugelį kartų ieškovui žodžiu išsakytomis pastabomis turėjo pakakti, kad jis sužinotų sprendimo dėl atleidimo motyvus ir įvertintų jų pagrįstumą. Be to, atsakyme į ieškovo skundą pateikta daug paaiškinimų dėl SDSIT pozicijos.
- Tarnautojų teismo vertinimas
- 132 Nesant reikalo priimti sprendimo dėl pareigos motyvuoti sprendimą atleisti pagal KTIS 2 straipsnio c punktą įdarbintą laikinąjį tarnautoją egzistavimo ir apimties, reikia konstatuoti, kad šioje byloje SDSIT pateikė ieškovui pakankamą motyvaciją dėl 2007 m. liepos 10 d. sprendimo jį atleisti.
- 133 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad atleidžiant darbuotoją, įdarbintą pagal neterminuotą darbo sutartį, ypatinga svarba teikiama tam, kad tokį atleidimą pagrindžiantys motyvai būtų aiškiai išdėstyti raštu, pageidautina – pačiame atitinkamo sprendimo tekste. Iš tiesų tik šiuo aktu, kurio teisėtumas vertinamas jo priėmimo dieną, realizuojamas institucijos sprendimas. Vis dėlto gali būti laikoma, kad pareiga nurodyti atleidimo iš darbo motyvus įvykdyta, jeigu suinteresuotasis asmuo buvo tinkamai informuotas apie motyvus per pokalbius su vadovais ir jeigu SDSIT sprendimas buvo priimtas netrukus po šių susitikimų. Prireikus SDSIT gali papildyti šiuos motyvus atsakydama į suinteresuotojo asmens skundą (minėto Sprendimo *Landgren prieš ETF* 79 punktas).
- 134 Dėl šios bylos pažymėtina, kad nors pačiame 2007 m. liepos 10 d. sprendime buvo tik nurodyta, jog atleidimas buvo pagrįstas tuo, kad ieškovas netinkamai vykdė pareigas, 2008 m. vasario 13 d. SDSIT sprendime, kuriuo atmetamas antrasis ieškovo skundas, detalai nurodytos priežastys, dėl kurių ši tarnyba atleido suinteresuotąjį asmenį.
- 135 2008 m. vasario 13 d. sprendime ieškovui nurodyta, kad atleidimas pateisintas STE frakcijos narių prarastu pasitikėjimu juo, ir nurodytos šio pasitikėjimo praradimo priežastys. Pirma, ieškovo dažnai nebūdavo darbe be leidimo ir ypač tai, kad jis nedalyvavo daugelyje Pramonės komiteto posėdžių, nors buvo atsakingas už darbus, susijusius su šiuo komitetu. Antra, ieškovas didelę savo darbo laiko dalį skyrė su darbu nesusijusiai veiklai, būtent procesui Europos Žmogaus Teisių Teisme, kuriai vykdyti jis neprašė SDSIT leidimo. Galiausiai ieškovo ir STE frakcijos narių politinės idėjos ir nuomonės skyrėsi, o tai aišku iš Lietuvos spaudoje suinteresuotojo asmens paskelbtų straipsnių, kuriuose kritikuojami kai kurie STE frakcijos nariai. Nors šie straipsniai paskelbti atleidus ieškovą, jie įrodo, kad dar jam dirbant STE frakcijoje pasitikėjimo santykiai tarp šios frakcijos narių ir jo nutrūko.
- 136 Be to, SDSIT papildė sprendimo dėl atleidimo motyvus atsakydama į ieškovo antrąjį skundą. Taigi sprendimas dėl atleidimo turi būti laikomas pakankamai motyvuotu, nesant reikalo patikrinti Parlamento teiginio, kurį ginčijo ieškovas, kad prieš priimant sprendimą dėl atleidimo tarp STE frakcijos generalinio sekretoriaus ir ieškovo vyko daug pokalbių ir ieškovui buvo nurodyta, kad jis netinkamai vykdė savo profesines pareigas, pagrįstumo.
- 137 Šio teiginio negalima nugincyti ieškovo argumentu, kad nereikia atsižvelgti į 2008 m. vasario 13 d. SDSIT sprendimą, kuriuo atmetamas jo antrasis skundas, nes jis gavo šį sprendimą tik 2008 m. vasario 27 d., t. y. po to, kai jis 2008 m. sausio 25 d. pareiškė trečiąjį ieškinį.
- 138 Taigi reikia konstatuoti, kad toks argumentas yra nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis.

- 139 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad ieškovo 2008 m. sausio 25 d. pateiktame dokumente tik pakartojami pirmasis ir antrasis ieškiniai, todėl šis dokumentas Tarnautojų teismo kanceliarijoje nebuvo užregistruotas kaip ieškinys. Ieškovo buvo prašoma pateikti tinkamos formos ieškinį. Šį prašymą ištaisyti Tarnautojų teismo kanceliarija pateikė paisydama ieškovo interesų ir atsižvelgdama, pirma, į teismo praktiką, pagal kurią ieškinyje daroma nuoroda į ieškinį, kurį ieškovas pateikė kitoje byloje, neįtraukiami į pirmąjį ieškinį antrajame pateikti pagrindai (žr. 2006 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Angelidis prieš Parlamentą*, T-424/04, Rink. VT p. I-A-2-323 ir II-A-2-1649, 42 punktą), ir, antra, į tai, jog atrodė, kad du pirmieji ieškovo jau pateikti ieškiniai yra nepriimtini dėl reikalavimų, susijusių su ikiteismine procedūra.
- 140 Po to, kai Tarnautojų teismo kanceliarija pateikė prašymą pašalinti dokumento trūkumus, 2008 m. balandžio 17 d. ieškovas pareiškė trečiąjį ieškinį.
- 141 Kadangi trečiasis ieškinys Tarnautojų teismo kanceliarijai buvo pateiktas 2008 m. balandžio 17 d., ieškovas neteisingai tvirtino, kad 2008 m. vasario 13 d. sprendimą, su kuriuo jis susipažino 2008 m. vasario 27 d., jis gavo po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys.
- 142 Todėl penktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, pagrįsto akivaizdžia vertinimo klaida

— Šalių argumentai

- 143 Ieškovas mano, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Iš tiesų aukšta jo darbo kokybė buvo įvertinta bandomojo laikotarpio ataskaitoje, 2005 m. vertinimo ataskaitoje, Lietuvos Parlamento posėdžio protokole ir įvairiuose straipsniuose Lietuvos spaudoje.
- 144 Parlamentas primena, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, susijusią su laikiniais tarnautojais, dirbančiais Parlamento politinėje frakcijoje, pasitikėjimo santykių egzistavimas nėra grindžiamas objektyviais elementais ir dėl jų pobūdžio jiems netaikoma teisminė kontrolė.
- 145 Parlamentas nurodo, kad nuo 2006 m. ieškovo elgesys pradėjo kelti problemų. Ieškovo pravaikštos buvo dažnos ir ypač jis nedalyvavo daugelyje Pramonės komiteto posėdžių net neinformavęs vadovų apie savo buvimo vietą. Be to, ieškovas didelę savo darbo laiką skyrė su darbu nesusijusiai veiklai, kuriai vykdyti jis niekada neprašė leidimo.
- 146 Dėl straipsnių spaudoje, kuriuos nurodo ieškovas, norėdamas įrodyti savo darbo kokybę, Parlamentas teigia, kad, išskyrus vieną straipsnį, juose nenurodyta suinteresuotojo asmens pavardė, o tik nurodoma, kad Parlamento narys paprašė Sorbonos tyrimų centro teisininkų grupės, kurioje, kaip matyti iš ieškinio priedo, dirbo ieškovas, atlikti studiją. Be to, net jei ieškovas dalyvavo atliekant minėtuose spaudos straipsniuose minimą studiją, šis darbas nebuvo susijęs su jo darbu Parlamente. Todėl aptariamieji dokumentai neįrodo ieškovo darbo STE frakcijoje, kur jis ėjo padėjėjo pareigas, kokybės.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 147 Kaip nurodyta teismo praktikoje, tik Parlamento politinė frakcija turi kompetenciją nustatyti sąlygas, kurios, jos manymu, būtinos abipusio pasitikėjimo santykiams, lėmusiems laikinojo tarnautojo įdarbinimą pagal KTIS 2 straipsnio c punktą, palaikyti (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 73 punktą).

- 148 Tokių santykių egzistavimas negali būti pagrįstas objektyviomis aplinkybėmis ir dėl jų pobūdžio jiems netaikoma teisminė kontrolė (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 73 punktą ir 2006 m. spalio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bonnet prieš Teisingumo Teismą*, T-406/04, Rink. VT p. I-A-2-213 ir II-A-2-1097, 50 punktas).
- 149 Tai, kad negalima patikrinti pasitikėjimo santykių egzistavimo ar jų nutrūkimo, iš dalies galioja ir pagrindų, pateiktų, kad būtų pateisintas šio ryšio egzistavimas ar praradimas, kontrolei (minėto Sprendimo *Bonnet prieš Teisingumo Teismą* 51 punktas).
- 150 Pagal minėtą teismų praktiką Tarnautojų teismas neturi patikrinti, ar, atsižvelgiant į, ieškovo manymu, aukštą atlikto darbo kokybę, atleisdama suinteresuotąjį asmenį SDSIT padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 151 Todėl šis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalies ir IX priedo 9 straipsnio pažeidimu

— Šalių argumentai

- 152 Ieškovas tvirtina, kad pagal Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalį atleidimas yra griežčiausia priemonė, kurios galima imtis nekompetentingumo atveju. Taip pat pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnį atleidimas yra griežčiausia nuobauda, kurią galima taikyti pareigūnui. Šiose nuostatose numatytos įvairios švelnesnės priemonės, kurias SDSIT galėtų pasirinkti, atsižvelgdama į proporcingumo principą. Taigi ieškovo atleidimas turėtų būti panaikintas kaip neproporcingas.
- 153 Parlamentą teigia, kad ieškovas painioja kelias Tarnybos nuostatuose numatytas procedūras. Pirmą, Tarnybos nuostatų 51 straipsnyje numatyta nekompetentingumo pripažinimo procedūra taikoma tik pareigūnams. Antra, Tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnis taip pat netaikomas, nes ieškovo laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimas jokių atvejų nėra drausminė nuobauda.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 154 Visų pirma Tarnybos nuostatų normos, kurios pagal analogiją taikomos kitiems tarnautojams, aiškiai minimos KTIS.
- 155 Be to, jokiaje KTIS nuostatoje nenurodyta, kad Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalis, susijusi su pareigūnų nekompetentingumo vertinimu, pagal analogiją taikoma laikiniams tarnautojams.
- 156 Kadangi Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalis netaikoma šioje byloje, negalima pritarti ieškovo argumentui, pagrįstam tuo, kad SDSIT pasirinko taikyti pačią griežčiausią šioje nuostatoje numatytą priemonę ir tuo pažeidė proporcingumo principą.
- 157 Antra, SDSIT nusprendė nutraukti ieškovo sutartį, pateikusi sutartyje numatytą išpėjimą, kaip numatyta KTIS 47 straipsnio c punkte, o ne taikydama KTIS 49 straipsnį, kuriame nustatyta, kad pasibaigus Tarnybos nuostatų IX priede numatytai drausminei procedūrai, kuri pagal analogiją taikoma laikiniams tarnautojams, darbo sutartis gali būti nutraukta neįspėjus dėl drausminių prižasčių, kai laikinasis tarnautojas padaro esminį pažeidimą vykdydamas jam pavestas pareigas.
- 158 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad net padarius klaidą, kuri būtų pakankamas pateisinimas atleisti laikinąjį tarnautoją dėl drausminių prižasčių, nėra numatyta SDSIT pareiga pradėti drausminę procedūrą suinteresuotojo atžvilgiu, užuot vienašališkai nutraukus KTIS 47 straipsnio c punkte numatytą sutartį. Tik tuo atveju, kai SDSIT ketina atleisti neįspėjusi laikinąjį tarnautoją, kuris

pripažintas kaltu padarius esminį savo pareigų pažeidimą, reikia pradėti, kaip numatyta KTİS 49 straipsnio 1 dalyje, drausminę procedūrą, kuri numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede ir pagal analogiją taikoma laikiniejiems tarnautojams (2008 m. balandžio 24 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Longinidis prieš Cedefop*, F-74/06, dar nepaskelbto Rinkinyje, 116 punktą; taip pat pagal analogiją žr. 2009 m. spalio 7 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Y prieš Komisiją*, F-29/08, dar nepaskelbto Rinkinyje, 111 punktą).

159 Be to, šioje byloje iš 2007 m. liepos 10 d. sprendimo bei 2008 m. vasario 13 d. sprendimo, kuriuo atmetamas antrasis ieškovo skundas, matyti, kad jo atleidimas buvo motyvuotas iš esmės STE frakcijos pasitikėjimo juo praradimu, nes jis netinkamai vykdė savo užduotis, ir sprendimo dėl atleidimo priėmimo momentu jam nebuvo pateiktas joks drausminis motyvas.

160 Dėl motyvų, nurodytų, kad būtų pateisintas ieškovo atleidimas, SDSIT pasirinko pradėti KTİS 47 straipsnio c punkte numatytą procedūrą, o ne taikyti Tarnybos nuostatų IX priede numatytą drausminę procedūrą, net jei veiksmai, kuriais kaltinamas ieškovas, gali patekti į šių dviejų nuostatų taikymo sritį. Taigi negalima pritarti ieškovo argumentui, pagrįstam tuo, kad SDSIT pasirinko taikyti griežčiausią Tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnyje numatytą priemonę, susijusią su nuobaudomis, kurias gali skirti drausminė institucija pabaigusi drausminę procedūrą, ir tokiu pasirinkimu pažeidė proporcingumo principą.

161 Iš to išplaukia, kad septintąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, pagrįsto rūpestingumo pareigos, gero administravimo principo ir tarnybos interesų pažeidimu

— Šalių argumentai

162 Ieškovas mano, kad SDSIT turėjo išnagrinėti galimybę jam patikėti kitokias užduotis, kurios būtų labiau atitikusios jo kompetenciją. SDSIT turėjo, pavyzdžiui, išnagrinėti galimybę paskirti jį į kitą Parlamento komisiją ar delegaciją.

163 Ieškovas mano, kad, atsižvelgiant į tarnybos interesą, neturėtų būti atleidžiami labai aukšto lygio mokymą baigę tarnautojai. STE frakcija prarado aukštos kvalifikacijos darbuotoją, o tai yra žmogiškųjų išteklių švaistymas, nesuderinamas su tarnybos interesais ir gero administravimo principu.

164 Parlamentas teigia neturėjęs pareigos išnagrinėti galimybės paskirti ieškovą į naujas pareigas. Iš tiesų ieškovas buvo įdarbintas eiti specifines padėjėjo lietuvių pareigas. Šios pareigos buvo tiesiogiai susijusios su STE frakcijos narių lietuvių poreikiais, todėl negalėjo būti pritaikytos prie jo asmeninių pageidavimų. Nuo tada, kai ieškovas nustojo tinkamai vykdyti savo užduotis, STE frakcijai nieko kito neliko, kaip jį atleisti ir pakeisti kitu padėjėju lietuviu, kuriuo pasitikėtų STE frakcijos nariai.

— Tarnautojų teismo vertinimas

165 Administracijos rūpestingumo pareiga jos darbuotojų atžvilgiu atspindi teisių ir pareigų pusiausvyrą, kurią įtvirtina Tarnybos nuostatai, kai tai susiję su santykiais tarp viešosios valdžios ir viešosios tarnybos darbuotojų. Ši pareiga ir gero administravimo principas visų pirma reiškia, kad, spręsdama dėl pareigūno situacijos, institucija atsižvelgia į visus elementus, kurie gali lemti jos sprendimą, ir kad tai darydama ji atsižvelgia ne tik į tarnybos, bet ir į atitinkamo pareigūno interesus (1987 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Maurissen prieš Audito Rūmus*, 417/85, Rink. p. 551, 12 punktą ir minėto Sprendimo *Doktor prieš Tarybą* 41 punktą).

- 166 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad administracija neprivalo pasiūlyti naujų pareigų laikinajam tarnautojui, kurio profesinių pareigų atlikimas įvertintas kaip netinkamas. Jei dėl rūpestingumo pareigos galimybė paskirti suinteresuotąjį asmenį į kitas pareigas būtų pakeista pareiga, būtų sutrikdyta teisių ir pareigų pusiausvyra, kuri įtvirtinta Tarnybos nuostatuose, kiek tai susiję su viešosios valdžios ir viešosios tarnybos darbuotojų santykiais, nors šiais nuostatais siekiama, kaip numatyta teismo praktikoje, atspindėti šią pusiausvyrą.
- 167 Toks teiginys taikytinas *a fortiori* KTIS 2 straipsnio c punkte numatyto sutarties nutraukimo dėl prarasto pasitikėjimo atveju, nes pagal teismo praktiką abipusis pasitikėjimas yra esminis tokios sutarties elementas.
- 168 Argumentas, kad STE frakcija, atleisdama ieškovą, neteko aukštos kvalifikacijos darbuotojo, o tai yra tarnybos interesų pažeidimas, turi būti atmestas kaip neturintis reikšmės. Iš tiesų administracija turi didelę diskreciją paisydama tarnybos interesų nustatyti, kaip ji mano, reikiamus įgaliojimus apibrėžtoms funkcijoms vykdyti ir ši diskrecija yra dar didesnė KTIS 2 straipsnio c punkte numatytų sutarčių atveju.
- 169 Todėl aštuntąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl devintojo ieškinio pagrindo, pagrįsto nešališkumo principo pažeidimu

— Šalių argumentai

- 170 Ieškovas tvirtina, kad jis negalėjo pateikti savo nuomonės prieš priimant sprendimą nutraukti jo sutartį. Taigi SDSIT jo atžvilgiu elgėsi šališkai, tuo pažeisdama EŽTK 6 straipsnio 1 dalį bei Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.
- 171 Parlamentas mano, kad ieškovo nurodytos nuostatos nėra taikytinos šioje byloje. Pirmiausia EŽTK 6 straipsnio 1 dalis taikoma teisminiam procesui, o ne administracinei procedūrai.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 172 Iš pačios EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje numatytos nuostatos formuluotės aišku, kad joje įtvirtintas nešališkumo principas taikomas per teisminį procesą, ir nenumatyta, kad šis principas taikomas vykdant administracinę procedūrą.
- 173 Teismų praktikoje patvirtinama, kad Sąjungos institucija negali būti laikoma „teismu“ EŽTK 6 straipsnio 1 dalies prasme (1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80-103/80, Rink. p. 1825, 7 punktą ir 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Enso Española prieš Komisiją*, T-348/94, Rink. p. II-1875, 56 punktą).
- 174 Todėl EŽTK 6 straipsnio 1 dalis nėra taikytina sprendimui, kuriuo Parlamento SDSIT nutraukė ieškovo laikinojo tarnautojo sutartį.
- 175 Taigi, atsižvelgiant į tai, jog ieškovas remiasi bendruoju nešališkumo principu, kuris nustatytas būtent EŽTK 6 straipsnio 1 dalies ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio nuostatose, reikia konstatuoti, kad suinteresuotasis asmuo teigdamas, jog jo atžvilgiu vykdyta procedūra buvo šališka, tik tvirtina, kad jis nebuvo išklaustas prieš priimant ginčijamą sprendimą.
- 176 Be to, kaip buvo išdėstyta nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą, taikydama išimtį SDSIT formaliai neturėjo išklausti ieškovo prieš priimdama sprendimą dėl suinteresuotojo asmens laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo, atsižvelgiant į ypatingą jo darbo pobūdį.

177 Todėl ši ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl dešimtojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Europos geros administracinės elgsenos kodekso 7 straipsnio, susijusio su nepiktnaudžiovimu įgaliojimais, pažeidimu

— Šalių argumentai

178 Ieškovas tvirtina, kad 2007 m. gegužės 29 d., kai jis dar dirbo, SDSIT paskelbė apie laisvą darbo vietą, siekdama įdarbinti naują laikinąjį tarnautoją lietuvį. Funkcijos ir reikalavimai, susiję su profesine patirtimi ir mokymu, buvo aprašyti analogiškai tiems, kuriais remiantis jis buvo įdarbintas. Ieškovas iš to daro išvadą, kad vienintelis jo atleidimo tikslas pakeisti jį asmeniu, asmeniškai labiau tinkančiu SDSIT, o tai yra piktnaudžiavimas įgaliojimais.

179 Parlamentas atsako, kad tik priėmus sprendimą dėl ieškovo atleidimo STE frakcija paskelbė apie laisvą darbo vietą, siekdama įdarbinti naują padėjėją lietuvį į atsilaisvinsią ieškovo darbo vietą, o tai yra normali procedūra.

— Tarnautojų teismo vertinimas

180 Vien tuo, jog buvo paskelbta apie laisvą darbo vietą priėmus pirmąjį sprendimą dėl atleidimo, kuris buvo nemotyvuotas, o vėliau šis skelbimas nebuvo atšauktas, nors pirmasis sprendimas buvo panaikintas ir priimtas antrasis sprendimas dėl atleidimo, negalima pagrįsti teiginio, kad buvo piktnaudžiauta įgaliojimais.

181 Todėl dešimtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl vienuoliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto piktnaudžiovimu įgaliojimais

— Šalių argumentai

182 Ieškovas mano, jog galbūt jis buvo atleistas todėl, kad atsisakė atlikti veiką, numatytą Lietuvos baudžiamojo kodekso 182 straipsnyje, kuriame numatyta atsakomybė už sukčiavimą.

183 Ieškovas tvirtina, pirma, jog būdamas atsakingas už finansinių dokumentų, susijusių su Parlamento biudžeto 3 701 eilute, tikrinimą jis pastebėjo piktnaudžiavimo lėšomis faktų, būtent kad Parlamento narys naudojo lėšas pagal šią biudžeto eilutę rinkimų kampanijai 2004 m. gegužės ir birželio mėnesiais. Todėl jis nesutiko toliau tikrinti finansinių dokumentų, susijusių su šia biudžeto eilute, ir paprašė STE frakcijos 2006 m. spalio pabaigoje pakeisti jo užduočių pobūdį, kad jam daugiau nereikėtų tikrinti šių dokumentų. Ieškovo manymu, aplinkybė, kad jis trukdė piktnaudžiauti lėšomis pagal 3 701 biudžeto eilutę, lėmė jo atleidimą.

184 Ieškovas nurodo, antra, kad jis buvo atsakingas už fiktyvių STE frakcijos posėdžių organizavimą, kurie niekada neįvyko, tačiau egzistavo jų dalyvių sąrašas. Jame Parlamento nariai pasirašydavo ir gaudavo apie 300 eurų dienpinigių. Ieškovas tvirtina, kad STE frakcija suorganizavo 156 fiktyvius posėdžius. 2007 vasario mėn. ieškovas atsisakė organizuoti fiktyvius posėdžius ir tai buvo viena iš jo atleidimų priežasčių.

185 Parlamentas formaliai ginčija ieškovo teiginius ir nurodo, kad šis nepateikė jokių sunkių kaltinimų, kuriuos jis pareiškė, įrodymų.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 186 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio tie įgaliojimai buvo suteikti. Sprendimui būdingas piktnaudžiavimas įgaliojimais, tik jei remiantis objektyviomis, reikšmingomis ir atitinkamomis aplinkybėmis paaiškėja, kad šis sprendimas priimtas kitais tikslais, nei nustatyta (1996 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Anacoreta Correia prieš Komisiją*, T-118/95, Rink. VT p. I-A-283 ir II-835, 25 punktas ir 1999 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Séché prieš Komisiją*, T-112/96 ir T-115/96, Rink. VT p. I-A-115 ir II-623, 139 punktas).
- 187 Šioje byloje reikia padaryti dvi išvadas.
- 188 Pirma, pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą pareigūnas, kuris vykdydamas savo pareigas ar užsiimdamas su tuo susijusia veikla sužino faktų, iš kurių galima daryti prielaidą, kad galbūt egzistuoja neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti Sąjungos interesams, nedelsdamas apie tai informuoja arba savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertes pareigas einančius asmenis, arba betarpiškai OLAF. Pagal Tarnybos nuostatų to paties straipsnio trečią pastraipą ši pareiga taip pat taikoma, jei rimtą panašių prievolių pažeidimą padaro institucijos narys ar bet kuris kitas tarnyboje dirbantis ar institucijos pavedimus atliekantis asmuo. Tarnybos nuostatų 22a straipsnis pagal analogiją taikomas kitiems tarnautojams pagal KTĮS 11 straipsnį.
- 189 Taigi, jei ieškovas manė, kad jis susidūrė su neteisėta Parlamento narių veikla, jis turėjo apie tai nedelsdamas raštu informuoti vieną iš Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytų asmenų arba tiesiogiai OLAF.
- 190 Tačiau ieškovas nesiėmė tokių veiksmų, kurie, atsižvelgiant į tai, kad joks kitas tokią teisę turintis asmuo neinformavo OLAF ar vieno iš Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytų asmenų, buvo vienintelis būdas nustatyti ieškovo pateiktus faktus.
- 191 Antra, ieškovas nepateikė jokių sunkių kaltinimų, kuriuos jis pareiškė, įrodymų.
- 192 Todėl nesant įrodymų, juo labiau objektyvių, svarbių ir nuoseklių, kad SDSIT naudojosi savo įgaliojimais kitu tikslu, nei jai patikėtas, reikia atmesti ieškinio pagrindą dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais.

Dėl dvyliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pareigos atsakyti piliečiui ta kalba, kuria jis kreipėsi, pažeidimu

— Šalių argumentai

- 193 Ieškovas tvirtina, kad savo 2007 m. birželio 24 d. ir spalio 8 d. skunduose jis pasirinko su SDSIT bendrauti atitinkamai prancūzų ir lietuvių kalbomis. Tačiau 2007 m. liepos 10 d. ir 2008 m. vasario 13 d. sprendimai buvo parašyti anglų kalba, tuo pažeidžiant EB 21 straipsnio trečią pastraipą, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 4 dalį ir Geros administracinės elgsenos kodekso 13 straipsnį.
- 194 Parlamentas, pateikdamas gynybos argumentus, tvirtina, pirma, kad ieškovo nurodytos nuostatos netaikomos santykiams tarp institucijų ir jų personalo, antra, kad Tarnybos nuostatais neregamentuojamas klausimas dėl institucijų vartojamų kalbų bendraujant su personalu. Parlamentas pripažįsta, kad pagal teismų praktiką institucijos, laikydamosi rūpestingumo pareigos, turi rašyti pareigūnams ar tarnautojams skirtus individualius sprendimus ta kalba, kurią jie labai gerai moka. Taip buvo šioje byloje, nes ieškovas visuomet nurodydavo, kad jis puikiai moka anglų kalbą.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 195 Pagal EB 21 straipsnio trečios pastraipos, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 4 dalies ir Geros administracinės elgsenos kodekso 13 straipsnio nuostatas pilietis turi gauti administracijos atsakymą ta kalba, kuria jis į ją kreipėsi.
- 196 Tačiau taisyklės, taikomos palaikant santykius tarp piliečių ir Sąjungos, nėra tos pačios kaip tos, kuriomis reglamentuojami santykiai tarp pareigūno ar tarnautojo ir jo institucijos.
- 197 Iš tiesų dėl pareigūno ar tarnautojo ir jo institucijos santykių pažymėtina, kad reikia atsižvelgti į tai, kad pagal Tarnybos nuostatų 28 straipsnio f punktą, KTİS 12 straipsnio 2 dalies e punktą ir KTİS 82 straipsnio 3 dalies e punktą asmens negalima įdarbinti pareigūnu, laikinuoju tarnautoju ar sutartininku, jei jis neįrodo, kad puikiai moka vieną iš Sąjungos kalbų ir pakankamai gerai – kitą kalbą, kad galėtų tinkamai vykdyti pavestas pareigas.
- 198 Teismo praktikoje nurodyta, kad šis reikalavimas būtų susiaurintas, jei turėtų būti laikoma, kad institucija į pareigūno ar kito tarnautojo skundą būtinai turi atsakyti suinteresuotojo asmens gimtąja kalba arba prireikus ta kalba, kuria jis pasirinko pateikti savo skundą, tuo parodydamas, kad jis pritaria jos vartojimui, kai institucija pateikia savo atsakymą (2001 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bonaiti Brighina prieš Komisiją*, T-118/99, Rink. VT p. I-A-25 ir II-97, 15 punktas).
- 199 Taip pat nurodyta, kad net jei Tarnybos nuostatuose nereglamentuojamas klausimas dėl institucijų kalbų vartojimo jų personalui skirtuose sprendimuose, institucijos, laikydamosi rūpestingumo pareigos, turi pateikti pareigūnui individualų sprendimą, parašytą ta kalba, kurią jis puikiai moka. Ši pareiga juo labiau taikoma tuo atveju, kai institucijos priimtas sprendimas gali turėti pasekmių pareigūno darbui (2000 m. kovo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rudolph prieš Komisiją*, T-197/98, Rink. VT p. I-A-55 ir II-241, 46 punktas).
- 200 Tačiau jokia aplinkybė neleidžia tvirtinti, kad ieškovas labai gerai anglų kalbos nemokėjo. Iš tiesų jis pasirašė darbo sutartį anglų kalba ir visą laiką dirbo vartodamas anglų kalbą. Ypač iš ataskaitos, parengtos pasibaigus bandomajam laikotarpiui, matyti, kad jo anglų kalbos lygis įvertintas „labai gerai“, kiek tai susiję su gebėjimu skaityti, rašyti ir dėstyti mintis, kurioje nurodyta, kad vertinimas „labai gerai“ yra maksimalus pagal vertinimo skalę numatytas lygis.
- 201 Taigi ieškovas negalėjo kaltinti administracijos, kad 2007 m. liepos 10 d. ir 2008 m. vasario 13 d. sprendimai surašyti anglų kalba.
- 202 Todėl dvylikąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl tryliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto „teisės sirgti“ pažeidimu

— Šalių argumentai

- 203 Ieškovas tvirtina, kad išpėjimo laikotarpis turėjo būti pratęstas, nes šiuo laikotarpiu jis dvi dienas sirgo.
- 204 Parlamentas pažymi, jog ieškovo pateiktuose dokumentuose tik nurodyta, kad jis lankėsi pas stomatologą ir gydytoją, nenurodant, kad dėl ligos jis negalėjo vykdyti savo pareigų. Parlamentas mano, kad šios konsultacijos negali būti laikomos liga, dėl kurios turėtų būti suteikta teisė sustabdyti išpėjimo laikotarpį.

— Tarnautojų teismo vertinimas

- 205 Tarnybos nuostatų 59 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pareigūnas, kuris įrodo, kad dėl ligos nepajėgia atlikti savo pareigų, automatiškai turi teisę gauti nedarbingumo atostogas.
- 206 Pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį išpėjimo laikotarpis sustabdomas nedarbingumo atostogų laikotarpiu.
- 207 Šioje byloje ieškovas pateikė paprasčiausią įrodymą, kad jis lankėsi pas stomatologą ir gydytoją 2007 m. rugsėjo 17 d. ir 21 d., tačiau nepateikė jokie įrodymo, kad jis negalėjo atlikti savo pareigų dėl ligos šiomis dviem nurodytomis dienomis.
- 208 Atvirksčiai, iš 2007 m. spalio 18 d. ieškovo laiško, išsiųsto STE frakcijos generaliniam sekretoriui, matyti, kad aptariamos konsultacijos pagrįstos ne ieškovo liga, o tuo, kad jis siekė pasinaudoti bendra institucijų ligos draudimo sistema. Šis laiškas buvo suformuluotas taip:
- „Suprantu, kad Jūs galite nepritarti tam, kad lankausi pas gydytojus. Vis dėlto prašau suprasti, kad būtų kvaila iš mano pusės nepasinaudoti Parlamento sveikatos draudimo sistema.“
- 209 Todėl tryliktąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 210 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad reikalavimai panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

Šalių argumentai

- 211 Ieškovas mano, kad 2007 m. liepos 10 d. sprendimu jam buvo padaryta turtinės ir neturtinės žalos. Jo turtinę žalą sudarė prarastas darbo užmokestis, kurį turėtų sudaryti penkerių metų AD 7 lygio administratoriaus užmokestis. Jo neturtinę žalą sudarė „psichologinis sukrėtimas“, žala jo profesinei reputacijai ir „didelis pažeminimas bei nedėkingumas“. Ši neturtinė žala turėtų būti įvertinta 125 000 eurų.
- 212 Parlamentas pirmiausia tvirtina, jog netenkinamos trys sąlygos, kad kiltų institucijos atsakomybė. Be to, dėl turtinės žalos jis nurodė, kad reikalaujamas žalos atlyginimas turi būti vertinamas kaip suinteresuotojo asmens realiai patirta žala. Tačiau akivaizdu, kad ieškovas nepatyrė nuostolių, atitinkančių penkerių metų darbo užmokestį. Dėl neturtinės žalos Parlamentas primena, kad pats ginčijamo akto panaikinimas yra tinkamas patirtos neturtinės žalos atlyginimas, nebent su panaikinto akto priėmimu susijusios aplinkybės buvo labai skaudžios suinteresuotajam asmeniui. Tačiau taip nebuvo šioje byloje.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 213 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad būtų pripažintas pagal EB 236 straipsnį pareikšto ieškinio dėl žalos atlyginimo pagrįstumas, turi būti patenkintos kelios sąlygos, t. y. veiksmai, kuriais kaltinamos institucijos, turi būti neteisėti, žala turi būti reali ir turi egzistuoti priežastinis ryšys tarp nurodytų veiksmų ir žalos (1994 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 42 punktas ir 2008 m. vasario 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Girardot*, C-348/06 P, Rink. p. I-833, 52 punktas).

- 214 Šioje byloje Tarnautojų teismas nustatė vieną klaidą, t. y. Parlamento pareigos informuoti Personalo komitetą prieš priimant sprendimą atleisti ieškovą, kai pradedama suinteresuotojo asmens sutarties nutraukimo procedūra, pažeidimą. Nors tokiu pažeidimu negalima pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimo dėl šio sprendimo 122–125 punktuose nurodytų priežasčių, vis dėlto šis procedūrinis pažeidimas yra tarnybos klaida (minėto Sprendimo *B prieš Parlamentą* 39 punktas), dėl kurios gali kilti institucijos atsakomybė.
- 215 Šioje byloje reikia konstatuoti, jog dėl šios tarnybos klaidos ieškovas iš tiesų jautėsi netekęs galimybes gauti galimą Personalo komiteto pagalbą prieš SDSIT priimant 2007 m. liepos 10 d. sprendimą dėl jo atleidimo. Dėl šios tarnybos klaidos ieškovas patyrė realią neturtinę žalą.
- 216 Todėl reikia priteisti iš Parlamento sumokėti ieškovui neturtinės žalos atlyginimą, kurią pastarasis patyrė todėl, kad institucija pažeidė savo pareigą konsultuotis su personalo komitetu prieš pradedama suinteresuotojo asmens laikinojo tarnautojo sutarties nutraukimo procedūrą.
- 217 Šioje byloje reikia nustatyti *ex aequo et bono* 1 000 eurų žalos atlyginimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

1. Dėl ieškinio F-116/07

- 218 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnį šio reglamento II dalies 8 skyriaus nuostatos, susijusios su bylinėjimosi išlaidomis ir teismo išlaidomis, taikomos tik įsigaliojus šiam reglamentui, t. y. 2007 m. lapkričio 1 d., Tarnautojų teismo gautose bylose. Su nagrinėjama sritimi susijusios Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento nuostatos ir toliau taikomos *mutatis mutandis* byloms, kurių Tarnautojų teismas nebaigė nagrinėti iki šios dienos.
- 219 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Tačiau pagal to paties reglamento 88 straipsnį bylose tarp Sąjungos ir jos tarnautojų institucijos pačios padengia savo išlaidas.
- 220 Kadangi ieškovas bylą pralaimėjo, kiekviena šalis turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2. Dėl ieškinio F-13/08

- 221 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnį šio reglamento II dalies 8 skyriaus nuostatos, susijusios su bylinėjimosi išlaidomis ir teismo išlaidomis, taikomos tik įsigaliojus šiam reglamentui, t. y. 2007 m. lapkričio 1 d., Tarnautojų teismo gautose bylose.
- 222 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į kitas minėto reglamento X dalies 8 skyriaus nuostatas, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 223 Iš pirma išdėstytų motyvų aišku, kad ieškovas pralaimėjo bylą.
- 224 Parlamentas savo reikalavimais prašė priimti tinkamą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų. Šis reikalavimas neturi būti laikomas prašymu priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas (šiuo klausimu žr. 1992 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lestelle prieš Komisiją*, C-30/91 P, Rink. p. I-3755, 38 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Parlamentas prieš Ripa di Meana ir kt.*, C-470/00 P, Rink. p. I-4167, 86 punktą; 2008 m. liepos 10 d. Tarnautojų teismo nutarties *Maniscalco prieš Komisiją*, F-141/07, dar nepaskelbtos Rinkinyje, 33 punktą).

225 Taigi reikia nurodyti kiekvienai iš šalių padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

3. *Dėl ieškinio F-31/08*

226 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnį šio reglamento II dalies 8 skyriaus nuostatos, susijusios su bylinėjimosi išlaidomis ir teismo išlaidomis, taikomos tik įsigaliojus šiam reglamentui, t. y. 2007 m. lapkričio 1 d., Tarnautojų teismo gautose bylose.

227 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 1 dalį, atsižvelgiant į kitas minėto reglamento X dalies 8 skyriaus nuostatas, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

228 Šioje byloje Parlamentas iš dalies pralaimėjo.

229 Tačiau ieškovas nereikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidų iš Parlamento.

230 Taigi reikia nurodyti kiekvienai iš šalių padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinius bylose F-116/07 ir F-13/08.**
- 2. Priteisti iš Europos Parlamento sumokėti Stanislovui Tomui 1 000 eurų kaip jo patirtos neturtinės žalos atlyginimą.**
- 3. Atmesti likusią ieškinio byloje F-31/08 dalį.**
- 4. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant visus ieškinius bylose F-116/07, F-13/08 ir F-31/08.**

Mahoney

Boruta

Tagaras

Paskelbta 2010 m. liepos 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kanclerė

Pirmininkas

W. Hakenberg

P. Mahoney

Turinys

Teisinis pagrindas	2
1. Nuostatos, susijusios su laikiniais tarnautojais	2
2. Nuostatos, susijusios su pareiga informuoti Parlamento personalo komitetą apie laikinojo tarnautojo atleidimą	3

3. Nuostatos, susijusios su gero administravimo principu	3
4. Nuostatos, susijusios su teise į nešališką teismą	4
5. Nuostatos, susijusios su pareigūnų nekompetentingumu	4
6. Nuostatos, susijusios su drausminėmis nuobaudomis	4
7. Nuostatos, susijusios su pareiga informuoti Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF)	5
Faktinės bylos aplinkybės	5
Procesas ir šalių reikalavimai	7
Dėl teisės	8
1. Dėl ieškinio F-116/07	8
Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą	8
Šalių argumentai	8
Tarnautojų teismo vertinimas	8
Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą	9
Šalių argumentai	9
Tarnautojų teismo vertinimas	9
Dėl reikalavimų atlyginti žalą	10
2. Dėl ieškinio F-13/08	10
Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. kovo 26 d. sprendimą	10
Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą	10
Dėl reikalavimų atlyginti žalą	10
3. Dėl ieškinio F-31/08	11
Dėl reikalavimų panaikinti 2007 m. liepos 10 d. sprendimą	11
Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, pagrįsto teisių gynimo būdų nenurodymu	11
— Šalių argumentai	2
— Tarnautojų teismo vertinimas	12
Dėl antrojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Tarnybos nuostatų 43 straipsnio pažeidimu	12
— Šalių argumentai	13
— Tarnautojų teismo vertinimas	13
Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, pagrįsto teisių į gynybą pažeidimu	13

— Šalių argumentai	13
— Tarnautojų teismo vertinimas	13
Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad nebuvo iš anksto pasikonsultuota su institucijos personalo komitetu	14
— Šalių argumentai	14
— Tarnautojų teismo vertinimas	14
Dėl penktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pareigos motyvuoti pažeidimu	16
— Šalių argumentai	16
— Tarnautojų teismo vertinimas	17
Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, pagrįsto akivaizdžia vertinimo klaida	18
— Šalių argumentai	18
— Tarnautojų teismo vertinimas	18
Dėl septintojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Tarnybos nuostatų 51 straipsnio 1 dalies ir IX priedo 9 straipsnio pažeidimu	19
— Šalių argumentai	19
— Tarnautojų teismo vertinimas	19
Dėl aštuntojo ieškinio pagrindo, pagrįsto rūpestingumo pareigos, gero administravimo principo ir tarnybos interesų pažeidimu	20
— Šalių argumentai	20
— Tarnautojų teismo vertinimas	20
Dėl devintojo ieškinio pagrindo, pagrįsto nešališkumo principo pažeidimu	21
— Šalių argumentai	21
— Tarnautojų teismo vertinimas	21
Dėl dešimtojo ieškinio pagrindo, pagrįsto Europos geros administracinės elgsenos kodekso 7 straipsnio, susijusio su nepiktnaudžiovimu įgaliojimais, pažeidimu	22
— Šalių argumentai	22
— Tarnautojų teismo vertinimas	22
Dėl vienuoliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto piktnaudžiovimu įgaliojimais	22
— Šalių argumentai	23
— Tarnautojų teismo vertinimas	23

Dėl dvyliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto pareigos atsakyti piliečiui ta kalba, kuria jis kreipėsi, pažeidimu	23
— Šalių argumentai	24
— Tarnautojų teismo vertinimas.....	24
Dėl tryliktojo ieškinio pagrindo, pagrįsto „teisės sirgti“ pažeidimu	24
— Šalių argumentai	25
— Tarnautojų teismo vertinimas.....	25
Dėl reikalavimų atlyginti žalą	25
Šalių argumentai	25
Tarnautojų teismo vertinimas	25
Dėl bylinėjimosi išlaidų	26
1. Dėl ieškinio F-116/07	26
2. Dėl ieškinio F-13/08	26
3. Dėl ieškinio F-31/08	27